ODO LUCENSIS. FLORUS LUGDUNENSIS. GUALTERUS DE MAURITANIA. SENTENTIAE. HUGO DE SANCTO VICTORE

Waldsassen (Oberpfalz) (?), Ende 12. Jh. Seite 55v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=460
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

rate sūt. S; ut augustin⁹ dicit non ꝑmendacio re
munate sūt. set ꝓpietate. Duo enī ī huiu̅ mēda
cijs attendunt̄. affect⁹ pietatis q̄ ad hoc īducunt̄. et
ipsū mendaciū. Affect⁹ ergo remunant̄. n̄ m̄daciū.
Iocosa mendacia ꝛ yronie. mendacia n̄ sūt. Q̄d sit ꝑ
Nunc uidendū ē q̄d sit ꝑiuriū. Ꝑiuriū iurium.
ē mendaciū cū iuram̄to ɔfirmatū. Si aliquē al
teri facturū se aliq̄d mali iurare ɔtigerit. meli⁹ est
frange̅ iuram̄tū quā īplere. Debet autē penitere
q̄a temere iurauit. Ysidorus. Non ē ɔseruandū sac̄ram
mentū. q̄ malum īcaute ꝓmittit̄. uelut si q̄spiam
adult̄e ꝑpetuā cū ea fide polliceat̄. Tolerabili⁹ ē enī
n̄ implere sac̄ram̄tū. q̄ ꝑmanē ī stupro. Beda. Deniq;
iurauit dd̄ ꝑ dn̄m occidere nabal uirū stultū ꝛ ipi
us. atq; oīa que ad illū ꝑtinēt demoliri. s; ad ꝑmā in
tercessionē abigail femine prudentis minas remisit.
ensē ī uaginā reuocauit. neq; aliq̄d culpe. tali ꝑiurio
ɔtraxisse se doluit. Itē ysidor⁹. Q̄ arte uerborū iurat.
deus q̄ īspector ē cogitationū sic accip̄ ut ille cui iura
t̄ intelliḡ. Quod sic exponendū ē. Q̄ arte uerborū iu
rat idest ad fraudandū aliū iurat. deus tē uere accip̄
sic. ut ille q̄ ī iuste decipit̄ intelliḡ. Si autē aliq̄s ꝑuitan
do ꝑiclo. n̄ ut ꝓximū ledat. s; ut se uel aliū a necessita
te liberet ueritatē dixerit. ꝛ tn̄ ꝑ hāc ueritatē aliud occul
tauit q̄d relatū ꝑiclo foret. n̄ peccat. sicut abrahā dicēs
de sara soror mea ē. n̄ ē mentit⁹. cū illa soror. i. ɔgnata
eēt. ꝛ si illud iurasset non peccasset. ·ii· tabule.